

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

BIBA KANYEVICH

Ngày của Cha cũng là dịp để chúng ta ca ngợi tầm quan trọng của tình phụ tử.

Ngày của Cha ra đời như thế nào?

Chris Lawson

Father's Day là một ngày lễ tiêu biểu của nước Mỹ: Ngày chúng ta tôn vinh người cha, cha đứng, ông nội, và những hình tượng giống như cha – người có ý nghĩa quan trọng, theo nhiều cách – đối với gia đình chúng ta. Vào Chủ nhật thứ ba của tháng Sáu, những người cha sẽ được tận hưởng ngày dành riêng cho mình, và nếu may mắn, họ sẽ được con cái và các thành viên trong gia đình trao tặng yêu thương, sự quan tâm, trân trọng, và những món quà.

Đây cũng là dịp để chúng ta ca ngợi tầm quan trọng của tình phụ tử.

Nhưng bạn có biết rằng, ngày lễ đặc biệt này đã được tổ chức trước cả khi nó trở thành ngày lễ quốc gia không? Đây là một câu chuyện từ 113 năm về trước.

'Ngày của Cha' như chúng ta biết hiện

nay bắt nguồn từ thành phố Spokane, tiểu bang Hoa Thịnh Đốn. Ý tưởng này được người con gái tận tâm của một người cha góa vợ thời Nội chiến khởi xướng. Tên của người con gái này là Sonora Smart Dodd.

Theo bà Megan Duvall – viên chức phụ trách bảo tồn di tích lịch sử thành phố và quận Spokane – thì khi bà Sonora còn đang tuổi thiếu nữ, người mẹ tên Ellen đã qua đời trong lúc lâm bồn. Cha của bà là ông William Jackson Smart đã phải một mình nuôi sáu người con khôn lớn.

Bà Duvall cho hay, ông William là một nông dân từng chiến đấu cho Liên bang miền Bắc trong cuộc Nội chiến Hoa Kỳ. Nhìn chung, ông là một biểu tượng kiên nhẫn chịu đựng gian khổ của người cha – nói rộng hơn là cả cha lẫn mẹ. Con gái ông rất muốn tỏ lòng kính trọng với ông và những người cha khác.

Tấm lòng hiếu thuận của cô con gái

Theo các tư liệu lịch sử, mọi việc bắt đầu khi bà Sonora đang nghe bài thuyết giảng về Ngày của Mẹ tại Nhà thờ Giáo hội Giám lý Trung ương ở Spokane, Hoa Thịnh Đốn vào ngày 09/05/1909. Bà Sonora tự hỏi, liệu chúng ta có nên có một Ngày của Cha tương tự như Ngày của Mẹ không? Ngày của Mẹ đã được khởi xướng hai năm trước đó tại Grafton, tiểu bang West Virginia, nhưng từ đó đến nay vẫn chưa có ngày lễ tương tự dành cho những người cha.

Trong suốt một năm tiếp theo, bà Dodd không ngừng kêu gọi ủng hộ ý tưởng về Ngày của Cha, bà Duvall giải thích. Bà đã thuyết phục Hiệp hội Thanh niên Cơ Đốc địa phương và Hội đồng Mục vụ Spokane ký vào một bản kiến nghị để thành lập lễ vinh danh Ngày của Cha tại thành phố Spokane.

Xem tiếp trang 4

Vào Chủ nhật thứ ba của tháng Sáu, những người cha sẽ được tận hưởng ngày dành riêng cho mình.

▲ Bức tranh "Tinh thần hiệp sĩ" của họa sĩ Frank Bernard Dicksee, năm 1895. Sơn dầu trên vải canvas. Bộ sưu tập tư nhân.

Phải chăng tinh thần hiệp sĩ đã biến mất?

Nghĩa gốc của thuật ngữ 'tinh thần hiệp sĩ' không chỉ đơn thuần là cách đàn ông đối xử với phụ nữ

Walker Larson

Một bài báo năm 2018 trên trang "The Conversation" đề cập rằng theo các nghiên cứu, ngay những phụ nữ tự nhận mình là người theo chủ nghĩa nữ quyền kiên định cũng bị lối cuốn trước những người đàn ông hào hiệp. Thuật ngữ tâm lý được chấp nhận hiện nay cho tinh thần hiệp sĩ là "phân biệt phái tính thiện cảm" (benevolent sexism), nhưng tôi thích thuật ngữ truyền thống hơn.

Hiện tượng phụ nữ bị thu hút trước tinh thần hiệp sĩ đã khiến các nhà tâm lý học hiện đại bối rối và tìm cách giải thích. Những người đầu tiên đặt ra thuật ngữ "phân biệt phái tính thiện cảm" tin rằng "phân biệt phái tính thiện cảm gián tiếp làm suy yếu bình đẳng phái tính" bởi vì niềm tin rằng phụ nữ nên được trân trọng và bảo vệ – cùng với các hành động tương ứng với niềm tin đó – khắc họa hình tượng phụ nữ như những người yếu kém và cần được giúp đỡ.

Một hệ thống niềm tin

Đương nhiên, nghĩa gốc của thuật ngữ "tinh thần hiệp sĩ" không chỉ đơn thuần là cách đàn ông đối xử với phụ nữ. Đó là một bộ phức tạp những chuẩn mực hành

▲ Tác phẩm "Chân dung một hiệp sĩ" của họa sĩ Vittore Carpaccio, năm 1510. Sơn dầu trên vải canvas. Viện Bảo tàng Thyssen-Bornemisza, Madrid.

vi dành cho các chiến binh kỵ mã, bao gồm cả nghi thức trên chiến trận. Thuật ngữ này bắt nguồn từ chữ "caballarius" trong tiếng Latin, có nghĩa là kỵ sĩ, thông qua từ "chevalier" trong tiếng Pháp cổ. Nhìn chung, đây là một nỗ lực để đưa các lý tưởng Cơ Đốc Giáo vào nghệ lính, giúp những người đàn ông trở thành những chiến binh văn minh hơn. Nếu không có những lý tưởng cao đẹp như vậy mà lại mang theo lòng hiếu chiến và ham mê cướp bóc, thì họ có thể cứ xử tàn bạo. Lễ tấn phong hiệp sĩ thời Trung cổ gần như là một nghi lễ phụng vụ, gồm cả lễ canh thức cầu nguyện thâu đêm nổi tiếng trong nhà thờ, để hiệp sĩ chuẩn bị cho ơn gọi mới của anh ấy.

Một hiệp sĩ phải cư xử một cách có đức hạnh và lịch thiệp. Anh ta phải có lòng trung thành tuyệt đối với lãnh chúa của mình, vì tinh thần hiệp sĩ có mối quan hệ tương hỗ và giúp củng cố cấu trúc xã hội phong kiến. Như Roland đã nói trong bài thơ anh hùng ca "chanson de geste" thế kỷ 11 có tựa đề "Bài ca của Roland": "Vi lãnh chúa của mình, một [hiệp sĩ] phải chịu đựng những thống khổ lớn lao và có thể chịu đựng được cái lạnh hoặc cái nóng khắc nghiệt – đúng thế, một [hiệp sĩ] phải sẵn sàng hy sinh máu thịt của mình." Mối quan hệ giữa lãnh chúa và thuộc hạ được xem như hình ảnh thu nhỏ của mối quan hệ giữa Chúa và các tôi tớ của Ngài.

Một trong những kỳ vọng dành cho hiệp sĩ là anh ta phải tôn vinh, tôn trọng, và bảo vệ phụ nữ, và chính yếu tố này đã chiếm vị trí chủ đạo trong cách hiểu của người hiện đại về thuật ngữ "tinh thần hiệp sĩ". Nhưng điều quan trọng cần nhớ là việc tôn vinh phụ nữ chỉ là một phần của tầm nhìn lớn hơn, về bản chất là bắt nguồn từ đức tin và lòng trung thành với Chúa.

Theo quan niệm hiện đại, tinh thần hiệp sĩ còn bị đánh đồng với tình yêu kiểu hiệp sĩ Trung Cổ (courtly love) – một khái niệm được những người hát rong sáng tạo và phát triển vào cuối thời Trung Cổ. Trong các bài hát và bài thơ của mình, họ đề cao việc các hiệp sĩ nên chọn lấy một cô gái quý tộc xuất chúng để yêu thương, kính trọng, và thực hiện những hành động vĩ đại với sự thành tâm tuyệt đối, ngay cả khi họ sẽ không bao giờ kết hôn với người phụ nữ ấy. Ở những hình thức thái quá hơn, điều này dẫn đến việc thần tượng hóa tuyệt đối người phụ nữ, xem cô ấy như một nữ thần quyền năng. Kiểu quan hệ này cũng có thể trở thành hành vi ngoại tình khi vị tiểu thư cao quý được chọn đã kết hôn, như trong các câu chuyện về Lancelot và Guinevere.

Nhà thơ Trung Cổ nổi tiếng Geoffrey Chaucer đã kịch tính hóa sự lệch lạc của tinh thần hiệp sĩ này trong "The Knight's Tale" (Câu chuyện của Hiệp sĩ). Tác phẩm miêu tả những tổn hại và sự phi lý có thể xảy ra bắt nguồn từ kiểu tình yêu thái quá này, khi hai chàng trai trẻ sẵn sàng chiến đấu đến chết vì một phụ nữ mà cả hai chưa từng nói chuyện.

Trong quan niệm ban đầu về quy tắc hiệp sĩ, đàn ông phải tôn trọng phụ nữ không phải vì cô ấy có vị trí cao hơn, mà vì cô là người đoan chính, trinh bạch, khiêm nhường, mang vẻ đẹp toát ra từ bản chất, yếu đuối hơn đàn ông về thể chất, là người bảo tồn và tạo ra sự sống và nền văn hóa, là trái tim của gia đình và do đó là trái tim của nền văn minh, và bởi vì Thiên Chúa đã chọn đến thế giới này thông qua một người phụ nữ. Trong hình thức tốt đẹp nhất của nó, tình yêu kiểu hiệp sĩ thời Trung Cổ đã truyền cảm hứng cho đàn ông làm những điều vĩ đại vì những kỳ vọng cao cả mà người họ yêu dành cho họ. Do đó, đàn ông và phụ nữ khích lệ lẫn nhau trong việc theo đuổi đức hạnh, và cuối cùng là khao khát đi tìm Thiên Chúa.

Nhà thơ Tennyson đã đặt những lời sau đây vào miệng Vua Arthur trong tập thơ "Idylls of the King" (Những Bài Thơ Điển Viên về Vua Arthur), và tôi cho rằng chúng thể hiện rất chính xác bản chất của khía cạnh này trong tinh thần hiệp sĩ:

Tôi không biết
Có thể lực nào tinh tế hơn dưới gấm trời
Hón lòng say mê trong trẻo dành cho
một thiếu nữ,
Không chỉ giúp kiềm chế bản tính thấp
hèn trong con người,
Mà còn truyền dạy những tư tưởng cao
trung, lời nói nhã nhặn
Và phong cách lịch thiệp, cùng khát
vọng lập danh,
Lòng yêu mến sự thật, và những chuẩn
tắc làm người.

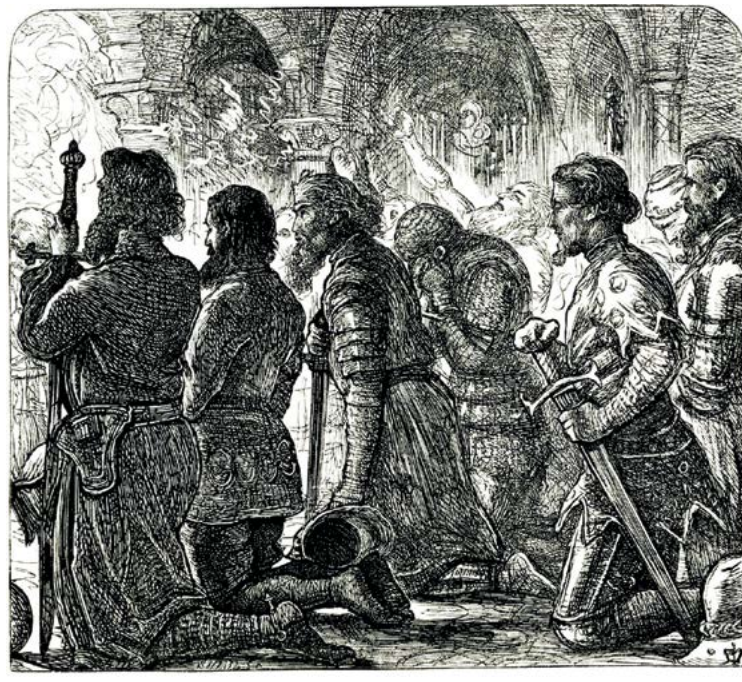
Bất kỳ người đàn ông nào từng phải lòng một người phụ nữ thực sự thiện lương và cao quý đều hiểu được những lời này đúng đắn dường nào.

Bài thơ Trung Cổ "Sir Gawain and the Green Knight" (Ngài Gawain và Lục Hiệp sĩ) có thể giúp chúng ta hiểu sâu hơn về tinh thần hiệp sĩ và mối liên hệ chặt chẽ với đức hạnh. Trong câu chuyện thế kỷ 14 này của một nhà thơ ẩn danh, Ngài Gawain thực hiện một phần nhiệm vụ của mình trong lâu đài của vợ chồng Lãnh chúa Bertilak và Quý bà Bertilak. Trong tập này, nhà thơ đặt ra căng thẳng giữa hai nguyên tắc cốt lõi của tinh thần hiệp sĩ: một mặt là lịch thiệp với phụ nữ, và mặt khác là sự trong sạch. Ngài Gawain trải qua khảo nghiệm gay gắt khi Quý bà Bertilak tiến đến gần ông, điều đó sẽ làm tổn hại đến sự trong sáng của ông, cũng như tình bạn của ông với lãnh chúa. Đồng thời, sự khước từ bà hoàn toàn sẽ làm trái phép tác cư xử lịch thiệp và các chuẩn mực của tình yêu kiểu hiệp sĩ.

Bạn cần phải đọc bài thơ để biết Ngài Gawain giải quyết tình thế tiến thoái lưỡng nan học búa nã như thế nào, nhưng điểm mấu chốt là Ngài Gawain – người được tôn vinh là hình mẫu hiệp sĩ anh dũng – tin rằng tinh thần hiệp sĩ của ông phụ thuộc chủ yếu vào sự cân bằng tinh tế của các đức tính, chẳng hạn như khả năng tự kiềm chế, thần thiện, và bác ái. Tinh thần hiệp sĩ không chỉ đơn thuần là giữ cửa cho phụ nữ. (Mặc dù chắc chắn một hiệp sĩ chân chính sẽ không bao giờ bỏ qua một hành động đơn giản nhưng quan trọng như vậy.)

Đoạn chương thủ nghĩa

Câu hỏi thường được đặt ra là: Có phải tinh thần hiệp sĩ đã biến mất? Liệu giá trị này có còn phù hợp trong thế giới hiện đại? Số lượng các quan điểm khác nhau về việc phái nam giữ cửa cho phụ nữ mà tôi gặp phải thật chóng mặt. Sau cùng, tôi cho rằng chúng ta chỉ có thể thực sự hiểu được vấn đề này nếu đặt tinh thần hiệp sĩ vào đúng bối cảnh của nó: Là một bộ quy tắc ứng xử tôn giáo, không chỉ gói gọn trong mối quan hệ giữa nam và nữ, vì đó như một bức tường bên trong một kiến trúc rộng lớn

(một tòa lâu đài, nếu bạn muốn gọi như vậy), một mảnh ghép của thế giới quan hoàn chỉnh hơn.

Chúng ta cũng cần hiểu rằng tinh thần hiệp sĩ – mặc dù chủ yếu gắn liền với một thời đại, địa điểm, và nền văn hóa cụ thể – nhưng những nền tảng của nó vẫn mang tính phổ quát và có thể áp dụng cho cả ngày nay, dựa cách thức biểu hiện có thể khác biệt.

Tại sao các nhà nữ quyền lại bị cuốn hút trước những người đàn ông hào hiệp? Tôi cho rằng điều này vốn nằm trong thiên hướng tự nhiên của cả nam và nữ, với sự hiểu biết cơ bản về các vai trò bổ khuyết lẫn nhau, nhưng khác biệt, của hai phái tính trong xã hội. Phụ nữ biết rằng đàn ông nên che chở họ, và đàn ông cũng biết như vậy. Điều đó nằm trong bản năng của chúng ta.

Tuy nhiên, để hoàn toàn thấu hiểu và phát triển khuynh hướng tự nhiên này, chúng ta cần có một thế giới quan chặt chẽ và bao quát hơn. Nếu ta tách rời tinh thần hiệp sĩ khỏi quan niệm truyền thống của phương Tây và Cơ Đốc Giáo về xã hội và bản chất con người, thì những biểu hiện riêng lẻ của tinh thần hiệp sĩ chỉ như những nhánh cây bị tách khỏi rễ, dần héo úa. Và chúng đang nhanh chóng biến mất khỏi nền văn hóa của chúng ta.

Hòa Long biên dịch

▲ Hình minh họa các hiệp sĩ đang cầu nguyện trước Trận chiến Ba mươi, năm 1862, tác giả John Everett Millais. Trích từ sách "Những Bản Ballad và Bài Ca của Vùng Brittany" của Tom Taylor.

Việc tôn vinh phụ nữ chỉ là một phần của tầm nhìn lớn hơn, về bản chất là bắt nguồn từ đức tin và lòng trung thành với Chúa.

Một minh họa mô tả một trận đấu của các hiệp sĩ, khoảng thế kỷ 19, Bảo tàng nghệ thuật Metropolitan.

Vũ điệu cung đình Trung Quốc

Phần 3: Thời Ngụy, Tấn, và Nam Bắc triều

Như Chi

Sự phát triển của vũ điệu cung đình vào thời Hán đã đạt đỉnh cao sơ cho đỉnh cao của múa cung đình Trung Quốc. Trong đó, thời kỳ Ngụy, Tấn, Nam Bắc triều là giai đoạn chuẩn bị trước khi bước vào thời kỳ đỉnh cao.

Âm nhạc và vũ điệu Thanh Thương, cùng với vũ điệu người Hồ, là chủ lưu của âm nhạc và vũ điệu cung đình thời Ngụy, Tấn và Nam Bắc triều.

Âm nhạc và vũ điệu Thanh Thương là tên gọi âm nhạc và vũ điệu dân gian truyền thống của dân tộc Hán. Vào thời Ngụy còn thiết lập "Thanh Thương thự". Đến thời Tây Tấn, âm nhạc Thanh Thương đã phát triển rộng rãi trong cung đình. Sau khi nhà Đông Tấn đóng đô ở Giang Nam, thi xuất hiện thế loại Ngô ca Giang Nam, Tây thanh Kinh Sở, đều có nguồn gốc từ âm nhạc Thanh Thương.

Trong "Ngụy thư - Nhạc chí" có ghi chép: "Sơ, Cao Tổ (Hiếu Văn Đế) đánh dẹp Hoài Hán, Thế Tông (Thụy Vũ Đế) bình định Thọ Xuân, dung nhập kỹ thuật ca múa ở vùng đó. Những nhạc khúc cổ xưa của vùng Giang Tô (Giang Đông, phía đông sông Dương Tử) truyền vào Trung Nguyên như 'Minh quân', 'Thành chủ', 'Công mạc', 'Bạch cưu', cùng với Ngô ca Giang Nam, Tây thanh Kinh Sở, được gọi chung là Thanh Thương."

Đặc điểm chính của âm nhạc và vũ điệu Thanh Thương là thanh lệ phiêu dật, trang nhã cao quý, ung dung nhẹ nhàng. Hơn nữa, vũ điệu trữ tình, lời ca thể hiện đều rất mạnh mẽ. Ví dụ như khúc "Bạch trư vũ" nổi danh đương thời, biểu đạt cảm xúc tình cảm đa dạng phong phú, thể hiện nổi tượng tự ly biệt, có lời lẽ buồn khổ than thở cõi nhân sinh, có kinh Tiên hướng Đạo. Vũ điệu này rất nhẹ nhàng, phiêu dật.

Vào thời Nam Bắc triều, Lưu Thước người nhà Tống sau khi xem "Bạch trư vũ" đã viết một bài thơ rằng: "Trang tự mình nguyệt phiếm văn hà, thế như khinh phong động lư ba" (Tạm dịch: Dáng như trăng sáng hiện ra trong sóng mây, thân như gió nhẹ xao động làn sóng). Lại như điệu "Đại thủy thi" mang theo tinh thần nhẹ nhàng phiêu dật: "La y tứ phong dân, khinh đài nhậm thanh đao" (Tạm dịch: Áo thua theo làn gió, nhẹ nhàng mặc gió đưa). Ngoài ra, còn có các điệu múa "Minh quân", "Ba du vũ", "Công mạc vũ", "Đạc vũ", "Kiếp vũ", vv.

"Hồ vũ" chủ yếu là chỉ điệu múa của các dân tộc thiểu số vùng Tây Bắc. Vào thời nhà Hán, Hồ vũ đã du nhập vào Trường An. Trong thời Tam Quốc, Hồ vũ được lưu truyền và phổ biến càng rộng rãi ở vùng Trung Nguyên. Cuốn "Ngụy thư" đã ghi chép việc Tào Thực của nước Ngụy, sau khi tìm gặp gỡ xong, đã nhảy một điệu Hồ vũ gọi là "Ngũ chùy đoàn".

Trong thời kỳ Nam Bắc triều, các điệu nhạc như "Thiên Trúc nhạc", "Quy Tư nhạc", "Sơ Lạc nhạc", "An Quốc nhạc", "Cao Ly nhạc", "Khang quốc nhạc", "Cao Xương nhạc", vv. đều lần lượt truyền nhập vào Trung Nguyên, và được cung đình Bắc triều tiếp nhận. Như trong cuốn "Cựu Đường thư - Âm nhạc chí" có ghi chép: "Chu Vũ Đế cưới công chúa của Đột Quyết và lập làm Hoàng Hậu. Các nước Tây Vực cử phái đoàn đến đưa dâu. Vì vậy, âm nhạc của các nước Quy Tư, Sơ Lạc, An Quốc, Khang Quốc đều quy tụ về Trường An."

Đặc điểm của Hồ vũ là sự cởi mở, hào phóng, mạnh mẽ, mộc mạc. "Thiên Trúc nhạc" là âm nhạc và vũ điệu được truyền nhập từ Ấn Độ, mang đậm phong cách Ấn Độ và màu sắc tôn giáo. "Quy Tư nhạc" là âm nhạc và vũ điệu đến từ vùng Tân Cương và Quy Tư, vừa mang đặc điểm vũ điệu của các dân tộc thiểu số Tân Cương, vừa mang màu sắc Phật giáo.

Phần lớn các Hoàng đế thời Ngụy, Tấn và Nam Bắc triều đều sùng Phật kinh Đạo. Do vậy, vũ điệu cung đình cũng mang màu sắc tôn giáo.

Mời quý vị đón đọc trong số tiếp theo: Vũ điệu cung đình Trung Quốc (Phần 4) Thời Đại Đường
Lam Yên biên dịch

ProCare
Pharmacy & Medical Supplies

- Cung cấp đầy đủ các loại thuốc tây, vắc xin ngừa cảm cúm, COVID-19, và du lịch. Không cần lấy hẹn trước.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Cung cấp tất cả các loại dụng cụ y khoa như xe lăn, gậy, dụng cụ an toàn trong phòng tắm, gối đặc biệt cho người đau cổ, đau lưng, đau chân... Đặc biệt: Có bán giấy trị liệu cho bệnh nhân Tiểu Đường; Giày, nịt lưng giảm đau cột sống... Và rất nhiều sản phẩm hữu ích khác để phục vụ quý khách hàng.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Mục tiêu chính của toàn thể nhân viên nhà thuốc chúng tôi là cung cấp đầy đủ mọi chi dẫn về sức khỏe và đồng thời phục vụ tối đa để đáp ứng nhu cầu của từng bệnh nhân.
- Chương trình "Đơn giản thuốc" nhằm tăng sự tiện lợi cho quý vị và giúp đạt hiệu quả trong cách dùng thuốc qua việc tư vấn trực tiếp giữa Dược Sĩ với từng bệnh nhân.

Châm ngôn của chúng tôi:
Chất Lượng - Thành Tâm - Nhanh Chóng

Free Delivery

9191 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92844

Website: www.ProCareDrugStore.com
Email: info@ProCareDrugStore.com

Phone: (714) 899-1111
Fax: (714) 899-2808

Mở Cửa 7 Ngày Mỗi Tuần

Thứ Hai – Thứ Sáu 9:30 AM - 6:30 PM
Thứ Bảy – Chủ Nhật 9:30 AM - 1:30 PM

Ngày của Cha ra đời như thế nào?

Tiếp theo từ trang 1

Các doanh nghiệp địa phương, báo chí, và ngài thị trưởng N.S. Pratt đều hưởng ứng.

Trong bản kiến nghị ban đầu gửi Hội đồng Mục vụ Spokane, bà Dodd viết:

Phong tục cao quý về Ngày của Mẹ đã gợi lên một câu hỏi: Tại sao không có Ngày của Cha? Thắc mắc này càng được nhấn mạnh hơn khi Ngày lễ Thiếu nhi được cử hành trong các trường Chúa nhật của chúng ta.

Ngày của Cha sẽ thu hút sự chú ý của mọi người đến những lời dạy mang tính xây dựng từ bực giảng giáo đường, mà một cách tự nhiên sẽ cho thấy:

- Vị trí của người cha là trong gia đình.
- Giáo dục con cái.
- Giữ gìn sự đay hồn nhân.
- Bảo vệ phụ nữ và trẻ em.

Bản kiến nghị của bà Dodd nhanh chóng được Liên minh Mục vụ Spokane và thị trưởng ký duyệt.

Bà Duvall cho biết, nhờ sự nổi tiếng của chiến dịch này mà nhiều thị trấn khác nhau ở Hoa Thịnh Đốn thậm chí còn tuyên bố tổ chức các sự kiện của riêng họ. Và ngày ấn định là: 19/06/1910.

Những ngày trước thêm sự kiện, ngày 06/06, tờ Spokane Press đã viết như thế này về bà Dodd:

Bà Sonora Dodd mong mỗi ý tưởng về Ngày của Cha sẽ bén rễ và nảy nở trong trái tim của người dân ở đất nước chúng ta. Theo bà, mục đích của ngày lễ này là để gắn kết tình cha con [nguyên văn], đồng thời trao cho người làm chủ và người nuôi sống cả gia đình tất cả sự tôn trọng và danh dự mà ông nên có. Mục đích của ngày này cũng là để bồi đắp tình yêu thương và sự kính trọng dành cho cha, tương tự như tình cảm dành cho mẹ vậy.

Vào ngày 19/06/1910, các nhà thờ Tin Lành ở Spokane đã tổ chức Ngày của Cha đầu tiên tại Spokane. Các mục sư thuyết giảng các bài giảng về chủ đề tình phụ tử, đồng thời trao tặng sự công nhận đặc biệt. Mục sư Robert Asa Smith có bài thuyết giảng nhân Ngày của Cha tại nhà thờ của ông ở Spokane, một phần bài giảng được tờ Spokane Spokesman-Review trích đăng, như sau:

Tôi tin rằng nam giới sẽ trở nên tốt hơn nếu họ được yêu thương nhiều hơn. Tôn vinh những người mẹ là điều tốt, bởi vì họ là phước lành tuyệt vời nhất mà chúng ta được ban tặng, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta không tôn kính

▲ Ông William Jackson Smart (phải) và con gái Sonora Smart Dodd.

Có một người cha – được trở thành một người cha – là chúng ta đang đến rất gần với cốt lõi của cuộc sống.

Tổng thống Richard Nixon

một món quà khác có giá trị tương tự, những người cha. Chúa phán rằng: “Hãy hiếu kính cha mẹ.” Cha và mẹ đều bình đẳng như nhau.

Chúng ta đã nói và viết rất nhiều về người mẹ, đến nỗi chúng ta gần như bỏ qua sự thật rằng tình phụ tử cũng có vẻ đẹp. Chúng ta đặt vầng hào quang lên đầu mẹ, nhưng trên đầu cha thì chưa từng có vầng hào quang nào và dường như không ai nhận ra sự thiếu vắng đó.

Tôi không muốn lấy đi một lời nào từ những lời ngợi ca mẹ, nhưng tôi cũng muốn nói thêm về cha nữa.

Trong buổi sáng hôm nay, tôi kêu gọi các bạn hãy tôn vinh sự tận tụy của cha, sự che chở và tình yêu thương của cha.

Lễ kỷ niệm Ngày của Cha thành công vang dội ở cả cấp tiểu bang lẫn địa phương. Sau sự kiện đầu tiên, bà Sonora Dodd chia sẻ với tờ Spokane Spokesman-Review: “Tôi muốn gửi lời cảm ơn đến người dân Spokane vì đã hưởng ứng Ngày của Cha bằng cách cài hoa hồng, đặt những tấm thiệp chúc mừng lên các ô cửa sổ ở cửa hàng, và thuyết giảng về chủ đề này như một chủ đề tiêu biểu,” bà nói. “Tôi đã nhận

được nhiều bài viết từ khắp các vùng miền trên tiểu bang về ngày lễ này; một tờ báo Nhật Bản và một tờ báo Đức cũng dành nhiều trang cho những câu chuyện liên quan đến lễ kỷ niệm này. Người Thụy Điển, Scandinavia, và Đan Mạch cũng hưởng ứng.”

Những thử thách phía trước

Trong những năm tiếp theo, bà Sonora Dodd cố gắng hết sức để Ngày của Cha được tổ chức trên khắp đất nước. Sự ủng hộ của công chúng lên xuống thất thường, vì nhiều người cho rằng ngày lễ này chỉ là chiêu trò để thương mại hóa thêm một ngày lễ nữa. Những người khác, giống như ông thống đốc, lại cảm thấy nam giới không cần được tăng bậc như vậy.

Sự miễn cưỡng đó được thể hiện rõ trong lá thư mà ông thống đốc viết cho bà Dodd vào tháng 7/1910, nội dung cơ bản:

Ngay khi đọc được thông tin [ý tưởng về Ngày của Cha] trên báo chí, tôi đã đoán rằng vấn đề này sẽ được yêu cầu cần nhắc nó.

Mặc dù, tất nhiên là tôi không phản đối cuộc vận động này dưới bất kỳ hình thức nào, nhưng tôi vẫn cảm thấy Ngày của Mẹ [có ý nghĩa] quan trọng hơn. Những người cha chúng tôi vẫn có thể tự xoay sở bằng cách nào đó mà không cần được nhắc đến một cách tăng bậc như vậy. Đàn ông chúng tôi có phần rụt rè và có thể cảm thấy rất ngượng ngùng nếu nhận được quá nhiều sự tôn sùng công khai.

*Trần Trọng,
Thống đốc M.E. Hay*

Tuy nhiên, bà Sonora Dodd vẫn kiên trì theo đuổi mục tiêu.

“Cố gắng biến ý tưởng này thành hiện thực, bà đã thực sự nhớ đến các doanh nghiệp địa phương để giúp thúc đẩy sự ủng hộ cho ý tưởng tôn vinh những người cha,” bà Duvall nói. “Vài ví dụ trong đó là, bà nhắm đến các công ty may mặc cho nam giới, các nhà sản xuất rượu whisky, và các công ty xe hơi. Thế rồi, Ngày của Cha cũng dần được đón nhận.” Tuy nhiên, bà Dodd cũng có những dự án khác trong cuộc đời. Không lâu sau, bà rời khỏi thành phố Spokane.

“Bà là một phụ nữ năng động,” bà Duvall chia sẻ. “Bà đã sớm lên đường đến Viện Nghệ thuật Chicago để theo đuổi nghệ thuật. Bà trở thành một nhà thiết kế thời trang.”

Mãi đến những năm 1930, khi bà Sonora Dodd trở về thành phố Spokane thì chiến dịch biến Ngày của Cha thành ngày lễ toàn quốc mới được khởi động trở lại. Trong thời gian bà vắng mặt, ngày càng nhiều thị trấn trên khắp nước Mỹ tôn vinh Ngày của Cha, nhưng quy mô chưa bao giờ sánh được với Ngày của Mẹ, bà Duvall cho biết. Tuy nhiên, bà Dodd vẫn miệt mài thúc đẩy.

Theo Thư viện Quốc hội Mỹ, trải qua nhiều năm, ý tưởng về Ngày của Cha đã lan rộng, và người dân đã vận động Quốc hội thành lập ngày lễ này. Năm 1916, Tổng thống Woodrow Wilson chấp thuận ý tưởng này nhưng ông chưa bao giờ ký tuyên bố thông qua. Đến năm 1924, Tổng thống Calvin Coolidge đã biến Ngày của Cha trở thành sự kiện quốc gia, nhằm “thiết lập mối quan hệ gần bó hơn giữa những người cha và con cái, đồng thời nhấn mạnh cho những người cha hiểu đầy đủ hơn về các nghĩa vụ của mình.”

Tuy nhiên, phải đến năm 1966, Tổng thống Lyndon B. Johnson mới ban hành tuyên bố đầu tiên của tổng thống, chính thức công nhận trên toàn quốc “đối với truyền thống lâu đời này”. Ông viết: “Nếu người cha có rất nhiều trách nhiệm, thì phần thưởng của họ cũng rất vĩ đại – [đó là] tình yêu thương, sự cảm kích, và lòng kính trọng của con cái và người phối ngẫu dành cho họ.”

Cuối cùng, vào năm 1972, Tổng thống Richard Nixon đã ký sắc lệnh chính thức công nhận Ngày của Cha là ngày lễ quốc gia thường niên. “Có một người cha – được trở thành một người cha – là chúng ta đang đến rất gần với cốt lõi của cuộc sống,” ông Nixon viết. Sáu năm sau, bà Sonora Dodd qua đời ở tuổi 96, hạnh phúc vì tâm nguyện cả đời của mình đã hoàn thành, bà Duvall cho biết.

“Bà là người phụ nữ tài năng phi thường,” bà Duvall nói.

Bài viết này được xuất bản lần đầu trên tạp chí American Essence. Hòa Long biên dịch

▲ Tác phẩm "Portrait of Farinelli" (Chân dung ca sĩ Farinelli) của họa sĩ Bartolomeo Nazari, vẽ năm 1734 khi Farinelli 29 tuổi.

Danh ca Farinelli Nghệ sĩ castrato vĩ đại nhất

Câu chuyện thành công đã đi vào huyền thoại, cùng với những câu hỏi về quyền tự do lựa chọn

Andrew Benson Brown

Đôi khi, nỗi đau cá nhân lại lan tỏa về đẹp đến khắp thế giới. Mặc dù về đẹp này không thể biện minh cho những tội ác đạo đức đã gây ra thống khổ ấy, nhưng dù sao, nghệ thuật, âm nhạc, và văn học có thể biến đau khổ thành nguồn cảm hứng cho người xung quanh.

It ai tiêu biểu cho sự thật này xứng hơn Farinelli, người được mệnh danh là một trong những giọng ca vĩ đại nhất trong lịch sử opera. Nếu bạn không phải là người say mê và hiểu về opera, rất có thể

bạn chưa từng nghe qua cái tên này.

Vậy Farinelli là ai? Mặc dù ông sống trong một thế giới cách rất xa thế kỷ 21, nhưng ông đã để lại nhiều bài học cho chúng ta.

Định mệnh hay bị kịch?

Farinelli là nghệ danh của ông Carlo Broschi. Sinh ra ở Vương quốc Naples vào năm 1705, ông Carlo và anh trai Riccardo từ khi còn nhỏ đã được tuyển lựa để trở thành nhạc công. Cậu bé Carlo bộc lộ tiềm năng trở thành ca sĩ. Khi khó khăn kinh tế ập đến gia đình quý tộc cấp thấp của mình, Riccardo quyết định cắt bỏ tình hoàn của em trai trước tuổi dậy thì. Một tai nạn đã được bày ra để che giấu hành động này, vì nó có bản là bất hợp pháp. Trong trường hợp của Carlo, người ta nói câu mê đã bị ngã ngựa. Bằng cách này, Carlo sẽ giữ được giọng hát cao của mình trong suốt quãng đời trưởng thành và giúp cậu người say mê và hiểu về opera, rất có thể

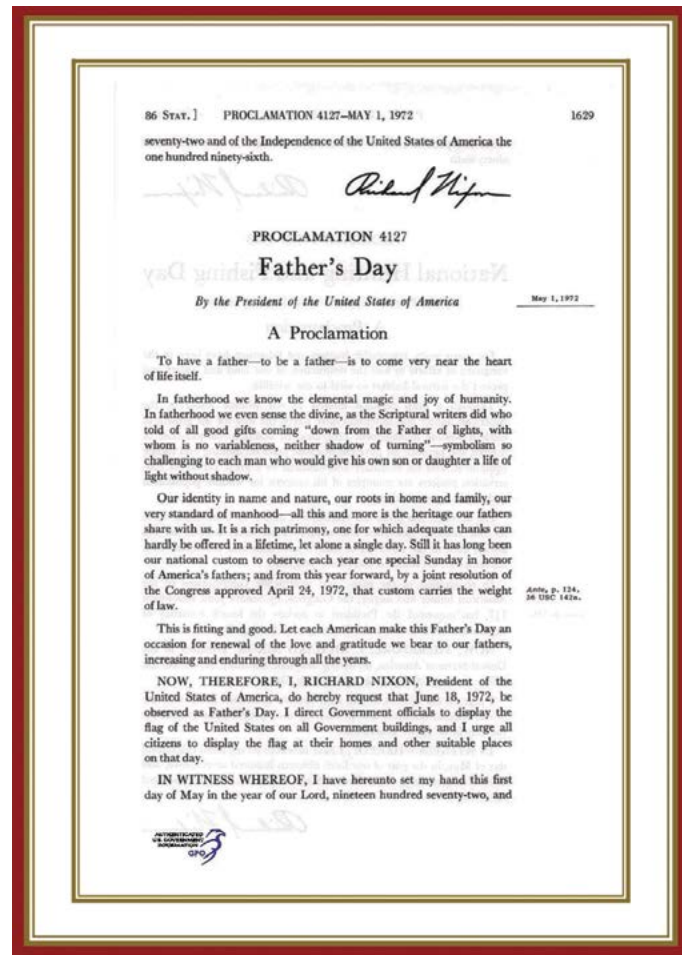
Các ca sĩ hiện đại cũng bày tỏ lòng kính trọng đối với ông Farinelli khi các vở opera thời Baroque được dàn dựng trở lại.

Trong thời kỳ Phục Hưng ở Ý, việc thiên được sử dụng như một cách để kéo dài sự nghiệp ca hát của các cậu bé trong dàn hợp xướng nhà thờ. Với sự phát triển mạnh mẽ của opera Ý vào thế kỷ 17, giọng 'castrato' (giọng nam cao của các nam ca sĩ bị cắt bỏ tình hoàn) đã trở thành một hiện tượng. Trong 200 năm tiếp theo, hầu như mọi nhà soạn nhạc trong thời kỳ Baroque đều sáng tác cho quãng giọng đó. Mặc dù bình nhất vào thế kỷ 18 nhưng may mắn thay, tục lệ này đã biến mất vào thế kỷ 19 khi xu hướng âm nhạc thay đổi.

Ngoài nỗi đau và bị kịch do việc thiên gây ra, quá trình đào tạo âm nhạc khắc nghiệt của ông Farinelli hồi trẻ có thể sẽ khiến bất kỳ học sinh nào theo phương pháp Suzuki cũng phải rùng mình. Khi thức dậy vào buổi sáng, ông luyện âm giai (thang âm) trong một tiếng, sau đó đọc nhạc lý thêm một tiếng nữa. *Xem tiếp trang 7*

▲ Những bài viết về chiến dịch biến Ngày của Cha thành ngày lễ chính thức được cắt từ các tờ báo ở Spokane năm 1910.

▲ Tuyên bố do Tổng thống Richard Nixon ký, chính thức công nhận Ngày của Cha.

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè? Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

TEL: (714) 356-8899 | WWW.EPOCHTIMESVIET.COM

Bài học cuộc sống từ bộ phim ‘Ngôi Nhà Nhỏ Trên Thảo Nguyên’

Annie Holmquist

Năm tới 4 tuổi, cha mẹ đã đưa tôi đi xem một buổi trình diễn sân khấu ngoài trời dựa trên bộ phim “Ngôi Nhà Nhỏ trên Thảo Nguyên” trong một chuyến đi ngắn ngày. Chương trình được tổ chức ở thị trấn Walnut Grove, tiểu bang Minnesota, một trong nhiều thị trấn mà nhân vật Laura Ingalls Wilder từng sống suốt cuộc đời có phần du mục của cô, trên khắp các tiểu bang miền Trung Tây Hoa Kỳ. Cha mẹ tôi đã có khoảng thời gian tuyệt vời khi khích lệ tôi trong suốt chuyến đi tới thị trấn Walnut Grove, họ ngăn nga bài hát chủ đề của bộ phim truyền hình nổi tiếng xoay quanh gia đình Ingalls, mà tôi vốn là một “fan hâm mộ” cuồng nhiệt – mặc dù bộ phim đã được chiếu lại vào thời điểm đó!

Bộ phim truyền hình này gần đây đã đạt được cột mốc quan trọng khi bước sang tuổi 50. Để chúc mừng, dàn diễn viên và người hâm mộ cùng nhau tổ chức một cuộc hội ngộ lớn ở tiểu bang California, nơi bộ phim được quay. Ba trong số các diễn viên đó là bà Melissa Gilbert, bà Karen Grassle, và bà Alison Arngrim, lần lượt đóng vai cô bé Laura, người mẹ Caroline Ingalls, và cô bé Nellie Oleson.

Cả ba diễn viên đã có buổi trò chuyện trong chương trình “Good Morning America” trước ngày kỷ niệm. Không những bày tỏ sự ngạc nhiên về độ nổi tiếng lâu dài của bộ phim, họ còn đưa ra những giá thuyết về sức mạnh bền bỉ của nó.

“Mọi người đang tìm thấy các giá trị, niềm an ủi, và một thông điệp mà mình hằng ao ước [trong bộ phim này],” bà Grassle chia sẻ. “Và tôi nghĩ, như bạn thấy đây, đó chỉ đơn giản là những phẩm chất đơn chính của con người.”

Lời nhận xét của bà đã đi thẳng vào trọng tâm vấn đề – cụ thể là, nước Mỹ đang trải qua thời kỳ khó khăn và mọi người đang tìm kiếm người chuyển sang phiên bản truyền hình của “Ngôi Nhà Nhỏ trên Thảo Nguyên” để tìm kiếm những giá trị và bài học, hay một số giá trị và bài học khác hay hơn thế lại có thể được tìm thấy trong những cuốn sách do chính tác giả Laura viết. Dưới đây là một số bài học vẫn in sâu trong ký ức của tôi trong nhiều năm.

Tận hưởng những điều nhỏ bé

Nếu có ai luôn biết cách trân trọng những điều nhỏ bé trong cuộc sống, thì đó chính là ba cô con gái nhà Ingalls, đặc biệt là vào dịp Giáng Sinh. Trong lễ Giáng Sinh ở Plum Creek, các cô bé nhận được những món quà bình thường và nhỏ bé đến khó tin – một tách thiếc, một đồng xu, và một cái bánh phủ đường – nhưng đối với họ đó giống như những viên ngọc quý trên vương miện. Vài năm sau đó, gia đình Ingalls trải qua một mùa đông dài, dai dẳng, và gian khổ đến nỗi họ gần như chết đói. Vì sinh kế khó khăn và qua Giáng Sinh hầu như không có, họ chờ ngày Giáng Sinh để đọc những cuốn

▲ Bộ phim “Ngôi Nhà Nhỏ trên Thảo Nguyên” vừa kỷ niệm 50 năm ngày trình chiếu.

tạp chí thiếu nhi được một người bạn gửi đến, thường thức từng truyện một trong những ngày tiếp theo.

Tại sao chúng ta lại không tận hưởng những điều nhỏ bé trong cuộc sống? Lý do chính là vì, chúng ta đang sống trong thời đại của sự thỏa mãn tức thời. Chúng ta muốn gì, chúng ta sẽ có ngay lập tức – cho dù đó là thức ăn, giải trí, hay những thứ khác.

Cách để giải quyết vấn đề này là bắt đầu khước từ những mong muốn của bản thân bằng nhiều cách khác nhau. Đợi đến khi đói rồi chúng ta mới ăn, hoặc bắt bản thân làm một hai việc vặt, trước khi ngồi xuống thực hiện một số thích – là một vài cách để thực hành sự kiểm chế. Làm như vậy sẽ giúp phân tưởng bị từ hoàn trở nên ngọt ngào hơn nhiều.

Kiên trì trong gian khó

Cũng chính mùa đông dài kể trên đã mang lại cho gia đình Ingalls nhiều cơ hội học được tính kiên trì. Thực tế thì, tuyết phủ kín cho đến tháng 5 và không thể bổ sung nhu yếu phẩm, cả gia đình họ đã sống sót bằng cách nghiền lượng lúa mì đang cạn của mình trong chiếc máy xay cà phê để làm bánh mì thô, đồng thời xoắn rơm thành que để làm nhiên liệu đốt. Cảm giác trì trệ vì hoàn cảnh lạnh lẽo và đói khát ập đến, nhưng Bố, Mẹ, và Laura không nhượng bộ. Thay vào đó, họ cố gắng hết sức luôn vui vẻ, siêng năng làm những công việc đơn điệu mà không phàn nàn, để kết nối gia đình và giúp họ tiếp tục duy trì cho đến khi mùa đông kết thúc.

Người Mỹ hậu hiện đại tất nhiên không đứng trên bờ vực của nạn đói thực sự, nhưng hoàn cảnh hiện tại chắc chắn có thể biến mỗi chúng ta thành một người thoát khí khá dễ dàng! Đừng để điều đó xảy ra. Hãy đón nhận từng ngày trôi qua, ghi nhận một cách có chủ ý những điều tốt đẹp đến với bạn, cho dù chúng nhỏ bé đến đâu. Việc bày tỏ lòng biết ơn với những

đề cập thiện tiến nghi và hạnh phúc cho gia đình, thay vì than vãn về những điều sai trái trên thế giới này, có thể làm phần chấn ngay cả những người nản chí nhất trong chúng ta.

Xem trọng giáo dục

Nhiều người ngày nay dường như đang xem nhẹ giáo dục, chỉ học hành qua loa cho có đủ điểm lên lớp.

Không giống như Laura. Cô bé kiên trì học tập, không hài lòng với bất kỳ điểm số nào không đạt được điểm tuyệt đối.

Và sự chăm chỉ của cô bé đã được đền đáp. Ở tuổi 15, cô bé tham gia một cuộc triển lãm ở trường, làm phép tính nhẩm hoàn hảo với sáu chữ số, trả lời các câu hỏi địa lý, và

phân tích cú pháp các câu văn dài bằng lời trước ngôi trường đông nghẹt học sinh. Sau đó, cô bé tiếp tục đọc thuộc lòng lịch sử Hoa Kỳ từ Christopher Columbus cho đến việc định cư ở Kansas. Chính việc đọc thuộc lòng này đã giúp cô bé nhận được chứng chỉ sự phạm trước khi cô đạt đến độ tuổi tối thiểu để làm giáo viên.

Các trường học thời nay không có những kỳ vọng cao như các trường học ở thời của Laura, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta phải nhượng bộ trước tâm lý sa sút của thời đại này. Nếu bạn cảm thấy trình độ học vấn của mình kém cỏi thì hãy làm điều gì đó để cải thiện! Bắt đầu đọc các tác phẩm kinh điển – các tác phẩm bạn từng bỏ lỡ ở trường học và cả những tác phẩm bạn chưa từng đọc qua – ghi nhớ thơ ca, phân tích một vài tư liệu lịch sử, hoặc thực hiện một số thí nghiệm khoa học cùng con bạn. Làm như vậy sẽ nâng cao vốn kiến thức văn hóa và hiểu biết về thế giới của bạn – đồng thời cũng có thể khơi dậy niềm hứng thú học tập cho thế hệ tiếp theo.

Đặt gia đình trên hết

Có được chứng chỉ sự phạm đồng nghĩa với việc Laura có thể thực hiện ước mơ đóng góp tài chính cho gia đình. Mặc dù, buổi giảng dạy đầu tiên của cô là một cơn ác mộng – chủ yếu là do người phụ nữ loan tin mà cô ở cùng

nhà – nhưng cô không bỏ cuộc, vì biết rằng làm vậy sẽ ảnh hưởng đến những cơ hội giảng dạy trong tương lai, và vì thế cũng ảnh hưởng đến cơ hội chu cấp tài chính cho gia đình.

Sự quyết tâm giúp đỡ gia đình của cô vẫn được bảo trì khi cô được tuyển dụng ở các trường học khác, và trong nhiều trường hợp còn cho thấy, cô đã hào phóng dùng tiền lương của mình để cải thiện tiền nghỉ và hạnh phúc cho gia đình, thay vì tiêu xài số tiền nhọc nhằn kiếm được cho bản thân.

Liệu điều tương tự có thể đúng với chúng ta không? Chắc chắn rồi, nhiều người trong chúng ta rất có thể cũng tận tâm trong công việc như Laura, nhưng sự tận tâm đó là dành cho gia đình hay cho cá nhân? Nếu câu trả lời là về sau, thì có lẽ chúng ta cần noi theo tấm gương của Laura, để tài nguyên của chúng ta – không chỉ là tài sản mà còn cả thời gian – được chia sẻ cùng với gia đình.

Vui hưởng cuộc sống

Sự siêng năng và quyết tâm của Laura đôi khi khiến cô khó có thể được nghỉ ngơi, nhưng thỉnh thoảng cô và gia đình vẫn dành thời gian vui chơi, cả ở nhà lẫn trong cộng đồng. Tuy nhiên, giống như mọi thứ khác trong cuộc sống của họ, niềm vui của họ rất giản đơn và luôn tận dụng những nguồn sẵn có. Khi thị trấn South Dakota của họ tổ chức các cuộc tụ họp vào buổi tối, những trò chơi giải trí gồm các cuộc thi đánh ván, trò chơi đố chữ, và buổi ca nhạc do những người có khả năng âm nhạc biểu diễn. Những bữa ăn tối ở nhà thờ, những đêm đọc sách cùng gia đình, và bông ngô rang trên bếp cũng nằm trong danh sách đó.

Trong thế giới “giải trí quá mức cần thiết” của chúng ta hiện nay, những thú vui đơn giản như vậy có vẻ như nhàm chán. Nhưng đó đơn giản là vì bộ não của chúng ta cần được huấn luyện lại một chút. Hãy thử có tình tránh xa các dịch vụ phát trực tuyến và trò chơi điện tử trong một thời gian. Hãy tập hợp gia đình cùng vài người bạn, và thử chơi một số trò giải trí đơn giản, cổ điển này. Rất có thể, bạn sẽ thấy rằng sự đơn giản của những hoạt động này thực sự khiến chúng mới lạ – những điều mới lạ đó đem lại sự thích thú và những tràng cười bạn có thể chưa từng có trong nhiều năm qua.

Cô Annie Holmquist là nhà bình luận văn hóa đến từ vùng trung tâm của Hoa Kỳ. Cô yêu thích những cuốn sách cổ điển, kiến trúc, âm nhạc, và các giá trị. Quý vị có thể tìm thấy các tác phẩm của cô tại Annie’s Attic trên Substack.

Quỳnh Chi biên dịch

Danh ca Farinelli: Nghệ sĩ castrato vĩ đại nhất

Tiếp theo từ trang 5

Tiếp đó, ông có một tiếng luyên các bài tập thanh nhạc trước gương để trau dồi biểu cảm khuôn mặt. Buổi chiều, ông học lý thuyết âm nhạc, đối âm, đọc lời nhạc kịch trước khi luyện thêm các bài tập kiểm soát hơi thở, ngữ điệu, nhịp điệu, và kỹ thuật trau chuốt giọng hát. Chúng ta không biết bữa trưa ông được ăn món gì và có thể đoán chắc rằng không có giờ giải lao.

Từ người bình thường đến huyền thoại

Sau khoảng sáu năm rèn luyện theo lịch trình này, ông đã sẵn sàng bước ra ánh đèn sân khấu. Năm 1720, ở độ tuổi 15, ông có màn biểu diễn opera lần đầu tiên. Ông lấy nghệ danh Farinelli để tỏ lòng kính trọng với người bảo trợ đầu tiên của mình, một luật sư giàu có thuộc dòng họ Farina. Trong vòng vài năm, tên tuổi của ông đã trở thành huyền thoại. Thế nhưng, chính xác là điều gì đã khiến giọng hát của ông làm cả châu Âu say đắm?

Sử gia âm nhạc Charles Burney đã lưu lại cho chúng ta một ghi chép về khoảnh khắc chính xác khi ông Farinelli chuyển từ người tầm thường thành huyền thoại. Năm 17 tuổi, khi đang biểu diễn trong một vở opera ở Rome, ông bắt đầu đờ sức với một nhạc công đệm kèn trumpet trong một bài hát. Cuộc tranh tài “vui vẻ” này càng trở nên gay cấn khi khán giả bắt đầu chia phe. “Mọi người đều thể hiện sức mạnh của lá phổi của mình,” sử gia Burney viết “và cố gắng cạnh tranh với người kia về độ sáng của âm thanh và nội lực.” Sau khi nhạc công trumpet kiệt sức bỏ cuộc, ông Farinelli tiếp tục hát những nốt “nhanh và khó nhất” cho đến khi khán giả khiến ông im lặng bằng những tràng pháo tay như sấm.

Khi ca sĩ Farinelli đến London, sử gia âm nhạc Burney đã trực tiếp nghiên cứu giọng hát của ông. Ông Burney xác định điểm mạnh vượt trội nhất của giọng ca người Ý này là “kỹ thuật căn chỉnh âm thanh” (mesa di voce) hay “lên bổng” – trong đó ca sĩ tăng âm lượng giọng hát của mình trong khi vẫn duy trì cùng một cao độ. Ông Burney cho rằng khả năng này là do “cấu tạo tự nhiên của phổi” và “cách kiểm soát hơi thở nhân tạo.” Nói cách khác, sự kết hợp đặc biệt giữa tài năng và quá trình rèn luyện của ông Farinelli đã giúp ông vượt trội hơn

◀ Một phần từ bức tranh “Chân dung nhóm: Danh ca Farinelli và những người bạn” của họa sĩ Jacopo Amigoni. Ca sĩ Farinelli đứng thứ ba từ trái sang.

tất cả những ca sĩ khác trên sân khấu London, bao gồm cả những nghệ sĩ thanh nhạc trong nhóm opera đối thủ do nhà soạn nhạc George Frideric Handel dẫn dắt.

Sau khi tòa sáng ở châu Âu, ca sĩ Farinelli từ giả [sân khấu] công chúng để phục vụ Vua Philip V của Tây Ban Nha với vai trò một nhạc sĩ thính phòng. Lúc đó, ông chỉ mới 32 tuổi. Ông phục vụ ở vị trí này thêm 22 năm trước khi nghỉ hưu hẳn ở Bologna. Ý. Ông sống thêm 20 năm nữa và qua đời vào năm 1782.

Ca sĩ Farinelli trong nghệ thuật

Cuộc đời ông Farinelli phủ một lớp màn huyền bí qua nhiều thế kỷ. Tại sao ông ngừng biểu diễn trước công chúng khi giọng hát của ông đang lúc mạnh mẽ nhất để phục vụ vua Tây Ban Nha? Phải chăng ông đã chán ngán sự nổi tiếng? Liệu sự vĩ đại của ông có thực sự chỉ gói gọn trong kỹ thuật “mesa di voce” như sử gia Burney phân tích?

Các nghệ sĩ và nhà văn đã cố gắng nắm bắt chất giọng huyền thoại của ca sĩ Farinelli. Ông là chủ đề của các tác phẩm văn học ở hầu hết mọi thể loại, cũng như một bộ phim vào năm 1994 (bị đánh giá là rất sai lệch). Nhà thơ Abbot Carlo Frugoni, người cùng thời với Farinelli, đã viết bài thơ này để tán tụng về cuộc đời ông:

“Và bạn đã nghe, đọc theo bờ biển, những chú chim thiên nga và nâng tiên cá Cát tiếng trong ngõ ngàng: Người được yêu mến đã ra đời. Kỳ tài của sân khấu Ý đã chào đời.”

Ngày nay, các tác phẩm văn học vẫn tiếp tục viết về danh ca Farinelli. Gần

đây, nhà thơ Brian Yapko đã thắng quán quân trong Cuộc thi Quốc tế Hiệp hội các Nhà thơ Cổ điển năm 2023 với bài độc thoại đầy kịch tính, “Farinelli”. Trong bài thơ dài 48 dòng này, ca sĩ Farinelli suy ngẫm về cuộc đời mình khi về già dưới hình thức trò chuyện một chiều với người bạn đến thăm. Bằng phép ẩn dụ tuyệt vời, ông Farinelli đã mời gọi người bạn:

“Hãy đến ngồi bên ngọn lửa – hơi ấm, ánh bập bùng
Những âm thanh tanh tách là âm nhạc. Hãy nhìn ngọn lửa
Biến những cành cây
từng có sự sống thành
tro bụi!”

Mạch thơ tiếp diễn, chúng ta nhận ra rằng cuộc đời danh ca cũng giống như ngọn lửa này. Ông Farinelli hồi tưởng lại thời vinh quang của mình, giờ đây sau 40 năm, ông sống giữa khối tài sản khổng lồ nhưng trống vắng. Ông nhớ lại phương pháp thiên họa không khiêu dơ anh trai mình sắp đặt, sau đó là những lời tung hô ông nhận được trên tất cả sân khấu lớn của châu Âu. Sau khi đắm chìm trong ánh hào quang quá khứ, ông Farinelli khép lại bằng sự day dứt về những điều đã mất:

“Dù vậy, trong thâm kin, tôi suy ngẫm: liệu giọng hát của tôi Có còn tuyệt vời như một giọng baritone chăng?
Tôi sẽ chẳng bao giờ biết được. Anh ấy đã cướp đi của tôi quyền lựa chọn. Và giống như cuộc đời, cái chết của tôi cũng sẽ có đôn.”

Vì ông Farinelli không để lại hồi ký, nên chúng ta sẽ không bao giờ biết ông thực sự nghĩ gì. Nhưng giống như một

lời độc thoại trong một vở bi kịch của Shakespeare, bài độc thoại của nhà thơ Yapko tiết lộ những sự thật mạnh mẽ về bản chất con người. Vượt lên câu chuyện buồn này, chúng ta có thể sử dụng ví dụ buồn này như một cách để truyền cảm hứng cho cuộc sống của chính mình. Người đọc cảm nhận một cách gián tiếp sự cô độc của ông Farinelli và nhận ra rằng đây không phải là cách để sống một cuộc đời viên mãn. Trong một thế giới công bằng, con người nên được tự do lựa chọn số phận của mình.

Các ca sĩ hiện đại cũng bày tỏ lòng kính trọng đối với ông Farinelli khi các vở opera thời Baroque được dàn dựng trở lại. Ngày nay, hiện tượng hiếm gặp về ca sĩ nam mang giọng nữ cao, được gọi là “giọng phân nam cao” (countertenor), là kết quả của sự mất cân bằng nội tiết tố hoặc do quá trình đào tạo nghiêm ngặt để hát ở quãng âm cao hơn. Đôi khi, phụ nữ được chọn vào các castrato, như trường hợp của bản thu âm “Farinelli – A Portrait” (Farinelli – Chân dung). Tại đây, giọng nữ trung cao (mezzo-soprano) Ann Hallenberg kết hợp cùng dàn nhạc Pháp Les Talens Lyriques để biểu diễn các bản aria từng do danh ca Farinelli hát. Hai bản nhạc đầu tiên thậm chí còn do người anh trai Riccardo Broschi của ông viết. Đây là một ví dụ sống động về nỗi đau và sự cô đơn chuyển hóa thành vẻ đẹp.

Chú thích: Castrato là một loại giọng hát nam cổ điển tương đương với giọng soprano, mezzo-soprano, contralto. Giọng Castrato để chỉ các nam ca sĩ bị thiến trước tuổi dậy thì.

Andrew Benson Brown là nhà thơ tại Missouri, nhà báo và huấn luyện viên viết lách. Ông là biên tập tại Bard Owl Publishing and Communications và là tác giả của tập thơ “Legends of Liberty”, một tập thơ sử thi về cuộc Cách mạng Hoa Kỳ.

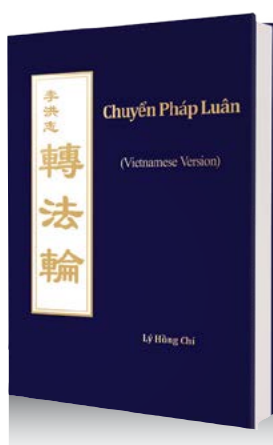
Lê Đào biên dịch

VALERIE MACON/AFP VIA GETTY IMAGES

▲ Nữ diễn viên Melissa Gilbert ký tặng người hâm mộ trong buổi gặp mặt dàn diễn viên và lễ kỷ niệm 50 năm bộ phim “Ngôi Nhà Nhỏ trên Thảo Nguyên”, ở thành phố Simi Valley, tiểu bang California, hôm 23/03/2024.

Cuốn sách làm thay đổi cuộc đời

Cuốn “Chuyển Pháp Luân” giải thích chi tiết các nguyên lý uyên thâm về Chân, Thiện, và Nhân. Cuốn sách tập trung vào một thuật ngữ bị lãng quên từ lâu được gọi là “tu luyện” và tầm quan trọng của phẩm hạnh đạo đức trên hành trình hoàn thiện tinh thần của con người.

Chuyển Pháp Luân là cuốn sách chính của môn tu luyện tinh thần Pháp Luân Đại Pháp. Đây là cuốn sách bán chạy nhất trên toàn Trung Quốc vào những năm 1990, và kể từ đó đã được dịch sang hơn 40 ngôn ngữ khác nhau. Hãy tìm hiểu lý do vì sao cuốn sách này lại chiếm được trái tim và tâm trí của hàng chục triệu người ở hơn 100 quốc gia trên toàn thế giới.

“Điều khiến Pháp Luân Công nổi bật so với các bài tập khí công và môn thiền định khác chính là hệ thống đạo đức – tử bi, trung thực, và dung nhân, có nguồn gốc từ Phật giáo không thể nào phân lẫn.

Arthur Waldron
GIÁO SƯ TẠI VIỆN LAUDER, ĐẠI HỌC PENNSYLVANIA

Đặt mua sách tại: **FaYuanBooks.com** hoặc gọi **845-538-4490**

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

Chúng tôi
đưa những tin tức
quan trọng, trung thực
và truyền thống

Quý vị muốn tặng báo cho người thân, bạn bè?

Epoch Times sẽ chuyển báo tận nhà mỗi tuần.

www.EpochTimesViet.com

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Tel: (714) 356-8899

